

[...]

33.048/II/PN
FD/MM

Mijnheer de Minister,

Ter zitting van 6 september 2001 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht ingediend tegen de “Sociale Dienst der Posterijen”, die niet in staat zou zijn geweest, een Nederlandstalig particulier verder te helpen.

In uw antwoord op ons verzoek om bijkomende inlichtingen stelt u hetgeen volgt:

“De Sociale Dienst van De Post heeft mij bevestigd dat deze feiten zich inderdaad op 6 maart jl. hebben voorgedaan.

Volgens de Sociale Dienst wordt een dergelijk voorval in de hand gewerkt doordat er een aantal personeelsleden werkzaam zijn met een zwakkere kennis van de tweede landstaal.

Bovendien is de zorg en de verplichting van de Sociale Dienst om de continuïteit van haar dienstverlening te blijven verzekeren.

Er werden echter inmiddels de nodige maatregelen getroffen teneinde deze toestand te verbeteren.

Zo kan bijvoorbeeld worden gewezen op het feit dat het eentalig personeel de instructie kreeg om de tussenkomst van een collega in te roepen die tot de andere taalrol behoort of die tweetalig is ingeval men geconfronteerd wordt met problemen op taalkundig gebied.

Bovendien worden de eentalige personeelsleden aangemoedigd zich in te schrijven voor taalexamens georganiseerd door SELOR.

De Sociale Dienst bevestigt mij dat de optimale kwaliteit van zijn dienstverlening in elk geval zijn voortdurende aandacht blijft behouden.”

De Sociale Dienst der Posterijen is een centrale dienst in de zin van de bij KB van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

Voor hun betrekkingen met particulieren maken de centrale diensten gebruik van die van de drie talen (Nederlands, Frans, Duits) waarvan de betrokkene zich bedienen (cfr. artikel 41, § 1, SWT).

De Nederlandstalige particulier had in zijn taal moeten worden tewoord gestaan.

De VCT oordeelt dat de klacht ontvankelijk is en gegrond.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de heer A. Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken en aan de klager.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter,

A. VAN CAUWELAERT- DE WYELS